

Titel: Kapitel XVII.

Citation: "Kapitel XVII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e6115/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Retten kan derefter ved Kendelse paalægge Tredjemand at fremlægge Dokumentet i et nærmere bestemt Retsmøde eller forinden overfende det til Retten, som da besørger det fremlagt. Vedkommende Part har at drage Omjerg for denne Kendelses ufortøvede Forlyndelse for Tredjemand; Forjæmelse hermed anses som Strafaldelse af Begæringen om Dokumentets Fremførelse.

Fremkommer Dokumentet ikke i Retsmødet, maa i dette de Indsigelser fremsættes, vedkommende Tredjemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og paakendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 166, sidste St. og 168.

Imod den Tredjemand, der ubesøjet udelser eller undleder at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. § 153.

Kapitel XVII.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 193.

Retten kan efter Modpartens Paastand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmaal sigtende til Sagens Oplysning. De i §§ 146—152 indeholdte Regler om Vidner finde med de fornødne Uændringer Anvendelse, naar saadan Forklaring fordrer afgivet.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilfødes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmaal, som Modparten eller Retten maatte gøre ham. Herved ere Reglerne i § 149 anvendelige, dog at de i § 148 nævnte Afstandsbestemmelser ikke fritage Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret. Om Indstævning af Modparten gælde de i § 151, sidste Stykke givne Regler.

66 Kap. XVII. Afh. af Parten og Parts Ed.

Naar en Part afgiver Forklaring i Henhold til nærværende Paragraf finde de i §§ 155, 156, 158—163 og 168, indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Tilpælsninger.

§ 194.

Naar en Part, der er tilfagt til personligt Møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller naar der ikke svares paa de ifølge foregaaende Paragraf stillede Spørgsmaal, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsgheden eller Ubestemtheden paa den for Modparten gunstigste Maade og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Paatændelsen.

Er en efter § 193 afgiven Forklaring ujandferdig, finde Strfl.s §§ 146—148 Anvendelse.

§ 195.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden paahviler, at bekræfte fremsatte falske Anbringender med Ed, eller paalægge Modparten edelig at benægte imod ham anførte Kendsgæmninger.

Eden kan kun angaa Kendsgæmninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der i Følge § 165 Nr. 1—3 ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

I Stedet for Parts Ed træder under de i § 164 angivne Betingelser en Forklaring „paa Vere og Samvittigheds“.

§ 196.

Den, som paaberaaber sig et Dokument, der angiver sig som udfærdiget af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, paalægges Modparten edeligt at benægte dets Rægtighed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som paaberaaber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbogen staar mod Handelsbogen.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende født nægte Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barnefødsudgifter forlanges, at det enten paalægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Faderskabet, eller tillades Kvinden, forjantvidt hun er Sagjører, edeligt at bekræfte sin Sigtelse, alt dog kun saafremt der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen.

§ 197.

Parts Ed tilfædes eller paalægges ved en foreløbig Dom (Edbøm), der affattes alternativt, men ikke er eksigibel.

Naar Edbønnen er affagt, bestemmer Retten Sted og Tid for Edens Afslæggelse. Eden afslægges i Reglen for den Ret, der har affagt Dommen. Dog kan det, hvor Hørhørdene lægge betydelige Hindringer i Vejen herfor, efter Begæring af den, hvem Ed er paalagt, tillades ham at aflægge Eden for Underretten paa det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Ret kan sættes paa den Paagældendes Bopæl, naar han paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme. Skal Eden afslægges for den Ret, der har affagt Dommen, berammes et Retsmøde ikke senere end 14 Dage fra Dommens Afgjælfelse til Edens Afslæggelse. Skal Eden afslægges ved Underretten paa det Sted, hvor den Paagældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har affagt Dommen, en Frist til Edens Afslæggelse, ikke længere end 4 Uger fra Dommens Afgjælfelse, og udfætter herefter Sagen. Den, hvem Ed er paalagt, har da at henvende sig til Underretten for at faa et Møde berammet til Edens Afslæggelse inden den fastsatte Frist, hvorhos han med et Barjel af mindst en Uge har at falde Modparten til dette Møde. Under særegne Omstændigheder, jaafom naar en af Parterne bor uden for Riget, kunne saavel de nævnte Frifter for Edens Afslæggelse som Barjlet til Modparten forlanges ved Beslutning af den Ret, der har affagt Dommen.

§ 198.

I det til Edens Afslæggelse bestemte Møtstunde skal Eden aflægges, jaafremt ikke Sagen udsættes paa Grund af anmeldt lovligt Forsald for en af Parterne, uovervindelige Hindringer for Retten og desl. Kan den, hvem Ed er paalagt, paa Grund af Omstændigheder, der oplyses efter Edbøddommens Afslæggelse, ikke aflægge Eden, maa dette oplyses for den Ret, for hvilken Eden skulde have været aflagt, eller for den Ret, der har affagt Dommen.

Derfor den, hvem Ed er paalagt, udelstiver uden lovligt Forsald, anses han at have nægtet Edens Afslæggelse. Edbøddagen kan genoptages, naar hans Udbetvivelse skyldes lovligt Forsald, og han inden 5 Dage begærer det. Bestemmelserne i § 222 finde derved Anvendelse med de fornødne Tilpænjelser. Modpartens Udbetvivelse er ingen Hindring for Edens Modtagelse.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gøre Parten passende Foredstillinger og ved Spørgsmaal forvisse sig om, at han tilfulde forstaa Edbøddagen. Hinder Retten i Henhold hertil eller paa Grund af den Raade, hvorpaa Parten udtaler sig om Sagen, eller af andre Grunde Betænkelighed ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Møtstunde eller endog ved en Kendelse nægte at frede ham til Edbøddagens Afslæggelse. Gøres der Indsigelse mod Edbøddagens Afslæggelse, og saadan Indsigelse forkastes ved Dommerens Kendelse, bliver det i denne at bestemme, om Rættens skal have opfattende Rikning.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremaldt Rettens Betænkelighed ved Edbøddagens Afslæggelse, jaafremt de fremstille Indsigelser mod denne tilføres Møtstundens.

§ 199.

Naar Eden er aflagt, eller naar den efter Bestemmelserne i § 198 ikke lenger kan aflægges, sluttet Edbøddagen, og jaafremt Edbøddagens har været henlagt til Underretten paa det Sted, hvor den Edbøddaglige bor eller opholder sig, tilføjtes vedkommende Part jaafremt muligt den Ret, der har affagt

Rap. XVII. Afg. af Parter og Parts Ed. 69

Edsdommen, en Udskrift af Edsagen. Sidstnævnte Ret afgør da, efter, saavidt dertil findes Anledning, at have givet Parterne Lejlighed til at ytre sig, hvilket af de i Edsdommen nævnte Alternativer der skal faa ved Magt, eller om der, hvor den i Edsdommen som Alternativ bekiende Edsafstæggelse ikke kan finde Sted, skal gives en ny Dom. Denne Afgørelse er den endelige Dom i Sagen, og fra den regnes Fuldbyrdesfrist og Ankefristen.

Credie Affnit.

Rettergangsmaaden.

Kapitel XVIII.

**Behandlingen af Sager, der i første Instans
paakendes af Landsretterne.**

§ 200.

Processen indledes med Stævning. I denne skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Paastand og en kort Fremstilling af de Rendsgæringer, hvorpaa Paastanden støttes, samt en Opfordring til Sagsøgte om at møde og fremkomme med sit Svar paa Sagens første Løgtebag (jfr. endvidere § 211).

Parterne kunne dog, naar de efter Overenskomst begge møde for Retten, og Sagen er anmeldt for denne jensf Dagen for Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretaget. Sagsøgeren har i saa Fald at fremlægge en skriftlig Angivelse af sin Paastand og af de Rendsgæringer, hvorpaa den støttes.

§ 201.

Stævningen indleveres, efter at i fornødent Fald Parstet er fastsat, jfr. § 202, med Angivelse af den tidlige Tid for